

متن پرسش

سلام علیکم: با توجه به مطالب جایگاه رزق در عالم، طبق فرموده شما استاد بزرگوار، برداشت حقیر این بوده که روزی تعیین شده است و کم و زیاد نمیشه، بلکه وسعت و تنگی داره، یعنی مقدارش تغییر نمیکنه، ولی مثلاً اگر گناه کنیم روزیمون تنگ میشه، یعنی سخت تر به دستمون میرسه، اگر برداشتم درست بوده، سوالم اینه که کلمه‌ی زیاد شدن روزی در روایات چگونه توجیه میشه، مثلاً روایتی که امام صادق علیه‌السلام می‌فرمایند: صَلَّةُ الْارْحَامِ تُحَسِّنُ الْخُلُقَ وَ تُسَمِّحُ الْكَفَّ وَ تُطَيِّبُ النَّفْسَ وَ «تَزِيدُ فِي الرِّزْقِ» وَ تُنَسِّيْ فِي الْاَجَلِ؛ صله رحم اخلاق را خوب، دست را بخشنده، جان را پاکیزه، «روزی را زیاد می‌کند» و مرگ را به تأخیر می‌اندازد. کافی(ط-الاسلامیه) ج ۲، ص ۱۵۱

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: به نظر می‌آید حضرت، متذکر همان روایاتی باشند که رزق را مقسوم می‌داند. منتها باز بحث گشودگی رزق را باید مدّ نظر داشت که با آن توصیه‌های ارزشمند چگونه انسان با چنین صفاتی می‌تواند از رزق خود بهره‌مند شود. موفق باشید